

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.I.48/2023/29.

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2023. július 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2023. július 11. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 18. napján kihirdetett 22.B.31/2021/183. számú **ítéletét megváltoztatja,**

Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés tartamát 15 (tizenöt) évre,

Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés tartamát 10 (tíz) évre,

Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés tartamát 11 (tizenegy) évre

súlyosítja.

A szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által 2020. június 4. napjától 2020. október 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt rendeli beszámítani.

Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában a vádlott által 2020. június 4. napjától 2020. december 3. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2020. december 4. napjától 2021. március 26. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani a szabadságvesztésbe. A beszámításnál 1 (egy) nap szabadságvesztésnek 1 (egy) nap előzetes fogvatartásban, valamint 5 (öt) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A beszámítás után fennmaradó tartamot 1 (egy) napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a vádlott által 2020. június 4. napjától 2021. március 5. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2021. március 6. napjától 2023. január 18. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani a szabadságvesztésbe. A beszámításnál 1 (egy) nap szabadságvesztésnek 1 (egy) nap előzetes fogvatartásban, valamint 5 (öt) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A beszámítás után fennmaradó tartamot 1 (egy) napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

A BRFK Bűnjelkezelője által 01000/2480-570/2020.bü. számon bevételezett és a bűnjeljegyzékben

3. tétel alatt bevételezett 226.000,- (kettőszázhuszonhatezer) Ft lefoglalását szünteti meg, azt a Terhelt1 I. r. vádlott részére kiadni rendeli, azonban a vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartja,

6. tétel alatt bevételezett 3 (három) euró 25 (huszonöt) cent lefoglalását szünteti meg, azt a Terhelt3 III. r. vádlott részére kiadni rendeli, azonban a vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Az eljárás során lefoglalt és a Székesfehérvári Törvényszék 22.B.31/2021. számú iratánál 94. sorszám alatt elhelyezett Terhelt1 névre kiállított több nyelvű irat (International Driving Document), kék-fehér színű tagsági kártya (membership card) és zöld-fehér színű floridai azonosító kártya (identification card) lefoglalását megszünteti és Terhelt1 részére kiadni rendeli, míg a 0045 sorszámú, CD jelölésű kártya lefoglalását megszünteti és az azt kiállító hatóságnak megküldeni rendeli.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. r. vádlott 512.775,- (ötszáztizenkettőezer-hétszázhetvenöt) Ft, Terhelt3 III. r. vádlott 320.828,- (háromszázhuszezer-nyolcszázhuszonnyolc) Ft, Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott egyetemlegesen 2.689.703,- (kettőmillió-hatszáznyolcvankilencezer-hétszázhárom) Ft megfizetésére köteles, míg 2.355.713,- (kettőmillió-háromszázötvenötezer-hétszáztizenhárom) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy

Terhelt1 I. r. vádlott 2020. június 4. napjától 2020. június 6. napjáig volt őrizetben, 2020. június 7. napjától 2020. október 16. napjáig volt letartóztatásban,

Terhelt2 II. r. vádlott 2020. június 4. napjától 2020. június 6. napjáig volt őrizetben, 2020. június 7. napjától 2020. december 3. napjáig volt letartóztatásban, majd 2020. december 4. napjától állt bűnügyi felügyelet hatálya alatt,

Terhelt3 III. r. vádlott 2020. június 4. napjától 2020. június 6. napjáig volt őrizetben, 2020. június 7. napjától 2021. március 5. napjáig volt letartóztatásban.

A Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendeli az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, 2023. január 18. napjától a mai napig, 2023. július 11. napjáig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 44.314,- (negyvennégyezer-háromszáztizennégy) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Indokolás

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 18. napján kihirdetett 22.B.31/2021/183. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés), valamint löfegyverrel visszaélés büntetében (Btk. 325. § (1) bekezdés a) pont). Ezért őt halmazati büntetésül 13 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani, melyből az I. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte a szabadságvesztés tartamába.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért őt 9 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani, melyből a II. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság a II. r. vádlott által az előzetes fogvatartásban, valamint a 2020. december 4. napjától 2021. június 29. napjáig bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt beszámítani rendelte a szabadságvesztés tartamába.

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért őt 9 év szabadságvesztésre, valamint 10 év kiutasításra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést fegyház fokozatban kell végrehajtani, melyből a III. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint a 2021. március 6. napjától 2023. január 18. napjáig bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt beszámítani rendelte a szabadságvesztés tartamába.

[4] A törvényszék ítéletével szemben az ügyész a vádlottak terhére, súlyosítás, a szabadságvesztés büntetés tartamának felemelése, pénzbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést, míg Terhelt1 I. r. vádlott enyhítés, meghatalmazott védője eltérő jogi minősítés okán enyhítés, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak és meghatalmazott védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezéseket.

[5] A egyéb érdekelt3 BF.278/2021/19-I. számú átiratában az ügyész fellebbezést módosított formában tartotta fenn, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte. Rámutatott, hogy a felülbírálat teljeskörű. Álláspontja szerint a törvényszék széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során eljárási szabálysértést nem követett el. A rendelkezésére álló bizonyítékokat törvényesen és logikusan mérlegelte. Indokolási kötelezettségének eleget tett. Részletesen kifejtette, hogy a II. r. és III. r. vádlottak tagadását, illetve az I. r. vádlott társait mentő nyilatkozatát miért nem fogadta el. Az elsőfokú ítéletben rögzített tényállás megalapozott, azt csupán a [25] bekezdésben indítványozta annyival kiegészíteni, hogy a vádlottaktól lefoglalt amfetamin hatóanyag-tartalma a különösen jelentős mennyiség alsó határát 230-258-szor haladta meg.

[6] Okszerűnek tartotta a vádlottak büntetőjogi felelősségére vont következtetést, és helyesnek találta a bűncselekmény minősítését is.

[7] Kifejtette azonban, hogy a kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék. Az irányadó középérték az I. r. vádlottnál 15 év, a II. r. és III. r. vádlottaknál 12 év 6 hónap. Az ítéletben felsoroltakhoz képest további súlyosító körülményként kérte értékelni a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát, az I. r. vádlott esetében pedig a kábítószer-fogyasztást. Érvelése szerint a 20 évvel, illetve életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény mellett az időmúlás enyhítő nyomatéka elhanyagolható, a bünteteskiszabási körülmények súlyuknak megfelelő értékelése mindhárom vádlott

vonatkozásában hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását indokolja. Ugyanakkor – bár a vádlottak haszonszerzés érdekében követték el a bűncselekményt – az eljárás adatai alapján megfelelő jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkeznek a pénzbüntetés kiszabásához.

[8] A járulékos kérdések körében rámutatott, hogy az I. r. vádlott 2020. október 16. napjáig volt letartóztatásban, a II. r. vádlott 2020. december 4. napja óta állt bűnügyi felügyelet alatt, azonban a Székesfehérvári Járásbíróság a 2021. március 26. napján meghozott, 2021. április 6. napján véglegessé vált 2.Bny.216/2021/4. számú végzésével a II. r. vádlott bűnügyi felügyeletének fenntartása során magatartási szabályként azt írta elő, hogy Település1 közigazgatási területét csak külön engedéllyel hagyhatja el. Ebből következően a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint a 2020. december 4. napjától 2021. március 26. napjáig bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt lehet beszámítani a szabadságvesztés tartamába. A III. r. vádlott letartóztatását a Székesfehérvári Járásbíróság a 2021. március 5. napján hozott, 2021. március 17. napján véglegessé vált 2.Bny.147/2021/5/I. számú végzésével megszüntette, a III. r. vádlott szabadítására 2021. március 5. napján került sor, ebből következően a III. r. vádlott letartóztatásának ez az utolsó napja. Észrevételezte azt is, hogy az elsőbírói rendelkezésekkel szemben az I. r. vádlottól 226.000 Ft, a III. r. vádlottól 3 euró 25 cent került lefoglalásra, illetve a törvényszék nem rendelkezett az I. r. vádlottól lefoglalásra került Terhelt1 névre kiállított iratról, valamint 3 db plastik kártyáról. E körben indítványozta, hogy az iratot, a tagsági kártyát és az azonosító kártyát az I. r. vádlottnak adja ki a bíróság a lefoglalás megszüntetését követően, míg a harmadik kártyát a lefoglalás megszüntetését követően a kiállító hatóságnak kell megküldeni. Kérte továbbá a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezések helyesbítését is.

[9] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva a fellebbezésekkel támadott ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottak szabadságvesztés büntetésének a tartamát emelje fel, pontosítsa, illetve egészítse ki a fogvatartásra vonatkozó adatokat, a beszámítással, a bűnjelekkel és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezéseket.

[10] Az I. r. és III. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az I. r. vádlott saját magára tett terhelő vallomásában tényszerűen és teljeskörűen feltárta, hogy a kábítószer előállításához szükséges elemeket ő szerezte be és ő is vitte a helyszínre. Emiatt tévesnek ítélte azt az elsőbírói megállapítást, hogy a kábítószer bizonyos alkotóelemeinek megszerzése és a helyszínre történő szállítása Terhelt3 III. r. vádlott feladata volt. Rámutatott arra is, hogy az I. r. vádlott soha nem tagadta a bűnösségét, az eljárás elején is úgy nyilatkozott, hogy később tesz vallomást, utána pedig feltáró jellegű vallomást tett. E körben álláspontja szerint nem nyert egyértelmű cáfolatot, hogy az I. r. vádlott az elfogásukat megelőzően nem járt a II. r. vádlott ingatlanában.

[11] Érvelése szerint a kábítószer-kereskedelem büntetnének egyetlen elkövetési magatartása sem állapítható meg, álláspontja szerint az I. r. vádlott cselekménye a Btk. 182. §-ában szabályozott kábítószer készítés elősegítésének, esetlegesen a Btk. 176. § (5) bekezdésében rögzített kábítószer-kereskedelem előkészületének tekinthető. Nem értékelhető forgalomba hozatalnak a vádlotti magatartás, tekintettel arra, hogy a kereskedelem rendszeres adásvételekkel valósul meg, és magába foglal minden olyan cselekményt, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz, ilyen elkövetési magatartások pedig nem kerültek megállapításra. Terhelt1 I. r. vádlott még nem volt a kábítószer birtokában, annak csak előállítási forrása volt biztosított, így a kereskedelem elkövetési fordulattal megvalósított bűncselekmény legfeljebb kísérleti stádiumára került sor, így a vádlotti magatartás forgalomba hozatalnak vagy esetleg kereskedelem kísérletének minősül. Ennek kapcsán kifejtette azt is, hogy a kábítószer-kereskedelem - forgalomba hozatallal megvalósítás szempontjából -előkészületről van szó, ha az elkövetői szándék a kábítószer

forgalomba hozatalára irányul, azonban az elkövető még nincs a kábítószer birtokában, de szervező tevékenységet fejt ki arra nézve, hogy hogyan történjen a forgalomba hozatal a kábítószer által történő megszerzését követően. A kábítószer-kereskedelem esetében már kísérletről lehet szó akkor is, ha az elkövető akkor fejt ki a kábítószerrel való kereskedéssel járó szervező tevékenységet, amikor még nincs a kábítószer birtokában, de annak beszerzési forrása biztosított.

[12] A büntetés kiszabása körében rámutatott arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés túlmutat a büntetési célokon, a kiszabottnál enyhébb büntetés is alkalmas a büntetésnek a Btk. 79. §-ában rögzített kettős célja elérésére. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni a vádlott saját cselekvésege vonatkozásában tett ténybeli- és bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, azt, hogy a korábbi élettársi kapcsolatából származó két kiskorú 12 éves ikergyermekének eltartásáról gondoskodik, és idős beteg édesanyjának is egyedüli támasza, továbbá az időmúlást.

[13] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az I. r. vádlottat a Btk. 182. § (4) bekezdése szerinti bűncselekményben mondja ki bűnösnek, és úgy szabja ki a büntetést, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához és társadalmi veszélyességéhez, valamint alkalmas legyen a büntetési célok elérésére, feleljen meg a speciális és generális bünteteskiszabási elveknek, legyen méltányos, tettarányos és a fokozatosság elvét tükrözze.

[14] Terhelt3 III. r. vádlott védelmében előadta, hogy a nyomozás során feltárt bizonyítékok kétséget kizáró módon nem bizonyították a III. r. vádlott bűnösségét. Kiemelte, hogy bár a műanyag kannákon a III. r. vádlott jobb kéz mutatóujjának kettő, míg jobb kéz gyűrűsujjának egy azonosítható lenyomatát megtalálták, nem jelenti azt, hogy a kannák házba hordásában a III. r. vádlott segédkezett volna, ez esetben ugyanis az amfetaminos, a savat tartalmazó kannákon is, valamint a felszerelésen is ott lettek volna a III. r. vádlott ujjlenyomatai. Hozzáfűzte, hogy tanú5 rendőr tanú rálátott ugyan a házra, azonban azt, hogy bármelyik gépjárművel valamit szállított volna a III. r. vádlott, vagy ki vagy bepakoltak volna a gépjárművekből, ítéleti bizonyossággal nem tudta megerősíteni.

[15] Álláspontja szerint a vád részéről egyetlen bizonyíték sem támasztja alá, hogy Terhelt3 III. r. vádlott hozott volna át bárminemű anyagot Szerbiából a röszkei határátkelőhelyen Magyarországra, valamint az sem került bizonyításra, hogy mi volt Terhelt3 III. r. vádlott feladata, különös tekintettel arra, hogy sem a lehallgatott telefonbeszélgetés, sem az sms üzenetek, nem hozzák őt összefüggésbe a vádlott társaival. Sérelmezte, hogy a III. r. vádlott gépjárművét nem vonták vegyészszakértői vizsgálat alá, hiszen a vegyészszakértői vizsgálat megerősíthette vagy cáfolhatta volna a vádirati tényállást, hogy a III. r. vádlott gépjárművében kerültek szállításra a kérdéses anyagok. Nem kerültek beszerzésre a szerb-magyar határátkelőhelyen 2020. június 04. napján rögzített videofelvételek sem a III. r. vádlott beutazásával kapcsolatban, holott köztudott, hogy minden belépéskor a magyar határon fel kell nyitni a jármű csomagtartóját, melybe a határrendészet munkatársai betekintenek. Így, ha a III. r. vádlott a határon át hozott volna bárminemű anyagot, akkor azt meglátták volna a határőrök, valamint az M7 autópálya benzinkúton készült videofelvételek sem lettek beszerezve, amelyek egyértelműen bizonyíthatták volna, hogy a kérdéses anyagok, kannák nem voltak a III. r. által vezetett személygépjárműben.

[16] Kifejtette azt az álláspontját is, hogy az igazságügyi vegyész szakértő a kábítószer gyártással kapcsolatos szakértői véleményét interneten való kutatásra alapozta, emiatt a tudományosan megalapozatlan szakértői vélemény nem fogadható el objektív bizonyítékként, így új szakértői vélemény beszerzését indítványozta.

[17] Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, erre figyelemmel indítványozta a Be. 606. §. alapján az elsőfokú ítélet

megváltoztatását és ennek eredményeként a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontja alapján - bizonyítottság hiányában - Terhelt3 III. r. vádlott felmentését.

[18] A II. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában az elsőfokú bíróság ítéletét részben megalapozatlannak találta a Be. 592. (2) bekezdés d) pontjába foglaltak szerint, tekintettel arra, hogy az eljáró bíróság helytelen ténybeli következtetések alapján hozta meg döntését. Ezért kérte, hogy az ítéltábla a Be. 593. (1) bekezdés b) pontja alapján helyes ténybeli köveztetéssel, eltérő tényállás megállapításával ítéletében Terhelt2 II. r. vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel.

[19] Álláspontja szerint a törvényszék a II. r. vádlott vonatkozásában nem a súlyuknak megfelelően értékelte azokat a bizonyítékokat, mely elmozdíthatta volna a bíróságot a felmentés irányába. A bűnösséggel kapcsolatban ésszerű kételyeknek kellett volna felmerülni, melyeket a másodfokon eljáró ítéltábla helyes ténybeli következtetés mellett ítéletébe beemelve eljuthat a II. r. vádlott felmentéséig.

[20] Kiemelte, hogy a védelem és a II. rendű vádlott sem vitatta, hogy régi ismerősének, az I. r. vádlottnak valóban biztosította az ingatlant, de azt nem kábítószer előállítására vagy kábítószerrel való kereskedelem céljából. E körben az elsőfokú ítélet sem tudott a II. r. vádlott bűnösségéhez kapcsolódóan közvetlen bizonyítékot megjelölni, de a védekezését sem tudta érdemben cáfolni az ítélet. Mindemellett nem értékelte a helyén azt a tényt sem, hogy Terhelt2 semmilyen formában nem került kapcsolatba kábítószerrel. Tény az, hogy sem a kipakolásban, sem az előállítási folyamat megkezdésében nem segédkezett, sőt, amikor tudomására jutott, hogy feltehetően illegális tevékenység fog megkezdődni az ingatlanban, maga jelezte, hogy most azonnal távozik és felszólította az I. r. vádlottat, hogy takarítsa ki az ingatlant. Az azonos időben zajló titkos nyomozási cselekmények okán azonban ezen mozzanat alatt, mikor elindult az ingatlanból, kezdődött meg a rendőrségi rajtaütés. A megtekintett kamerafelvétel is a II. r. vádlott elmondását támasztotta alá.

[21] Az elfogás körülményeit az eljáró bíróság is igen részletesen vizsgálta, azonban a II. r. vádlottal kapcsolatban itt is helytelen következtetést vont le. Nem vette figyelembe a terhelt elfogáskori mozgását, a többi vádlotthoz való pozícióját, illetve az intézkedés alatt megtett első nyilatkozatait. Emellett az ügyészség által is tényként kell kezelni, hogy a rejtett figyelés sem hozott olyan eredményt, ami II. r. vádlottat bűncselekmény elkövetésével hozta volna kapcsolatba. Az állapítható meg, hogy már a rendőri intézkedést megelőzően távolodó mozgása volt Terhelt2nak, az elfogáskor pedig az első nyilatkozatainak tartalma is arra utal, hogy nincs köze bűnös tevékenységhez. Ezt a később kihallgatott tanúk nyilatkozatai sem törlik meg annak ellenére, hogy a laikus sajtós és a csak az elfogáshoz bevont támogató rendőri erők tagjai is ki lettek hallgatva.

[22] Az ügy előadója, tanú5 a jelentéseiben és későbbi kihallgatásaiban is Terhelt2 szerepét a feltevései mentén sem tudja konkrétan meghatározni, így II. r. vádlott bevonása az eljárásba a valószínűség mellett történt meg, hiszen a több hónapos felderítés 14 telefonbeszélgetést tudott felmutatni, melyek tartalma szerint kábítószerrel még utalás szintjén sincsen szó, sem közös munkavégzésről az ingatlanban, kizárólag az ingatlan I. r. vádlott általi használata és bérbevétele körében beszélget a II. r. vádlott. A helyszíni jegyzőkönyv is azt erősíti, hogy Terhelt2 semmilyen formában, semmilyen tevékenységben nem vett részt, mely kábítószer előállításához vagy kereskedelméhez kapcsolódna. Vödrön, kannán, kábítószer előállításához használt eszközön ujjnyoma, DNS-e nem volt, így egyértelmű, hogy nem segített a pakolásban, összeállításban és az előállításban sem.

[23] Emellett Terhelt1 I. r. vádlott részletes vallomást tett az ügyben, melyben Terhelt2 szerepét tisztázta. Álláspontja szerint ezt a vallomást megalapozatlanul nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság, holott a nyilatkozat más bizonyítékokkal is harmonizál és tényszerű. Minderre figyelemmel álláspontja szerint a bizonyítékok zárt láncza nem áll össze még a

mérlegeléshez elegendő mértékben sem, hogy a kétséget kizáró elkövetés tényét a vádlott részéről bizonyítani lehessen, ezért a vádlott felmentése indokolt.

[24] Az ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész az átiratában foglaltakat fenntartotta, a kiszabott büntetések súlyosítása mellett érvelt, míg a védők a fellebbezésükben kifejtettek szerint kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az I. r. vádlott cselekménye eltérő minősítését és a büntetése enyhítését, míg a II. r. és III. r. vádlottak felmentését.

[25] Az utolsó szó jogán az I. r. vádlott csatlakozott a védőjéhez és a büntetése enyhítését kérte, míg a II. r. és III. r. vádlottak az ártatlanságukat hangoztatták és a felmentésüket kérték.

[26] Az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen. A felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a fő és a járulékos kérdésekben hozott döntéseket.

[27] A másodfokú bíróság a felülvizsgálat során megállapította, hogy nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezte volna, és olyan szintű szabályszegést sem tapasztalt, amely kihatással volt az érdemi döntésre. Mind a nyomozó hatóság felderítő munkája, mind a törvényszék eljárása megfelelt a törvényességi követelményeknek, a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt a bizonyítás. Relatív eljárási szabálysértés azonban, hogy a törvényszék az előkészítő ülésen hallgatta ki a vádlottakat, illetve ismertette a nyomozati vallomásaikat, holott a Be. 425. § (1) bekezdése szerint a bíróság - ha a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására bizonyítást vesz fel - tárgyalást tart. Ez az eljárási szabálysértés azonban a Be. 609. § (1) bekezdés a) pontja szerinti hatályon kívül helyezési okot nem alapozza meg, miután a vádlotti vallomások a bizonyítás keretében is lényegében az eljárás anyagává tette. Emellett azonban a törvényszék az eljárási törvény rendelkezéseit betartotta, a nem magyar anyanyelvű terhelt esetében a nyelvhasználati jogot messzemenően biztosította, amennyire csak lehetett, kiküszöbölte az ebből eredő nehézségeket, így az érintett terheltet nem érte hátrány amiatt, mert az eljárás nyelvét nem ismerte. A terhelti, védői jogok sem sérültek, az elsőfokú bíróság a védelem részére a kérdezési, észrevételezési, indítványtételi, iratmegismerési jogokat megfelelően biztosította, amennyiben indokolt volt, a bizonyítási indítványokat befogadta, perrendszerűen folyt a bizonyítás. Ennélfogva a bizonyítékértékelés során nem kellett bizonyítékot kirekeszteni, a felülbírálat valamennyi, az eljárás során beszerzett bizonyítékra kiterjedhetett.

[28] Az elsőfokú bíróság az általa széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg. Az ítéletben teljeskörűen bemutatta a bizonyítási eljárásban megvizsgált bizonyítékokat, és részletesen megindokolta, hogy bizonyítékértékelő tevékenységének eredményeként a ténymegállapításait mely bizonyítékokra alapozta. Az így megállapított tényállás nem tartalmaz iratellenes megállapításokat, kellően megindokolt, rögzíti a vádlottak büntetőjogi felelősségének megítéléséhez szükséges lényeges tényeket és körülményeket, az ítéltábla nem észlelte sem a ténybeli, sem a jogi indokolásnak olyan hiányát, amely ellehetetlenítette volna az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során a logika szabályainak megfelelően járt el, és a többszörösen leigazolt, más adatokkal is alátámasztott bizonyítékok alapján rögzítette a tényállást.

[29] A vádlottak terhére megállapított bűncselekményeket illetően számos bizonyíték állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére. A vád tárgyát képező bűncselekmény tekintetében lényegében tettenérés történt, amelynek kapcsán az I. r. vádlott beismerő, azonban a társait érintően mentő vallomást tett, míg a II. r. és III. r. vádlottak tagadták a felelősségüket. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a

rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok tükrében a II. r. és III. r. vádlottak tagadó vallomása – és az őket menteni igyekvő I. r. vádlott e körben tett vallomásai – elfogadhatóak-e vagy sem.

[30] A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan Terhelt1 I. r. vádlott már 2020. év elején a hatóság látókörébe került, mint aki kábítószer terjesztésével hozható összefüggésbe. A bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazására, a lehallgatásra a nyomozó hatóság már 2020. márciusában engedélyt kapott, amely 2020. június 9.-ig szólt, majd a későbbiekben áprilisban az engedélyt a bíróság kiterjesztette az I. r. vádlott által használt további telefonszámokra is. A lehallgatási anyag rendkívül fontos bizonyítékot jelentett, hiszen a nyomozó hatóság ennek eredményeként tudta feltárni az I. r. vádlott és a II. r. vádlott kapcsolatát. Ennek során derült fény a II. r. vádlott hétvégi házával kapcsolatos egyeztetésekre, arra, hogy a vádlottak ott valamire készülnek, illetve arra is, hogy annak megkezdéséhez még egy harmadik személy érkezésére is várni kell. A védelmi hivatkozásokkal szemben a II. r. vádlottnak is tudnia kellett - és tudta is -, hogy mire készülnek, hiszen maga jelezte az I. r. vádlott felé, hogy ott akar lenni a hétvégi házban, amikor megérkezik a harmadik személy. A konspiratív beszélgetésekből, abból, hogy az I. r. arra kérte, hogy dobós telefont, dobós kártyát vásároljon, melyen a későbbiekben bonyolítani tudják a beszélgetéseiket, illetve az I. r. vádlott meghagyta, hogy az utolsó napokban csak személyesen találkozzanak és ne használjanak telefont, azt mindenképpen tudnia kellett, hogy jogellenes magatartást akarnak végrehajtani a hétvégi házban.

[31] Az is tudható az iratokból, hogy miután az I. r. vádlott a LUKOIL benzinkútnál találkozott a III. r. vádlottal, a II. r. vádlott az Név1 útnál várta őket. Ebből pedig egyértelműen az a következtetés vonható le, hogy az I. r. vádlott - a védekezésével szemben - nem ismerte a helyszínt, és ezért volt szükséges a II. r. vádlott jelenléte, mivel ő volt az, aki felvezette a III. r. vádlott által vezetett személygépkocsit, amelyben ekkor már az I. r. vádlott is helyet foglalt. Az, hogy Terhelt3 III. r. vádlott tilalmazott, nevezetesen a kábítószer előállításához szükséges anyagokat szállított a gépkocsijában, igazolja az a tény is, hogy nem érkezési sorrendben álltak be a hétvégi ház udvarára, hanem – bár a II. r. vádlott ment elől, ő volt a felvezető – először mégis a III. r. vádlott járt be a ház takarásában lévő udvarrészre, majd ezt követően, a III. r. vádlott gépkocsiját ezzel takarva a bejáráshoz közelebbi területen parkolt le a II. r. vádlott a saját gépkocsijával. Mindez nyilvánvalóan azért történt, mert amikor az I. r. vádlott átszállt az útkereszteződésnél a III. r. vádlott járművébe, az úton nem kezdhették el átpakolni a III. r. gépkocsijából a kábítószer előállításához szükséges, általa beszerzett szállított szereket, szerszámokat, összetevőket.

[32] A III. r. védekezésének elfogadása esetén, miszerint a gépkocsija meghibásodása folytán véletlenül került kapcsolatba az I. r. és II. r. vádlottal, elvarratlan, nyitott kérdésként marad fenn, hogy miért állt ő be először az udvarba a gépkocsijával, holott azt szerelőhöz kellett volna vinni. További megválaszolatlan kérdés, hogy ha a III. r. gépjárműve meghibásodott, miért nem szerelőt keresett fel, ahelyett, hogy kb. 1 órát olyan hétvégi házban tölt, ahol éppen kábítószer összeállítása, legyártása folyik. Ez idő alatt a III. r. vádlott mire várt, mi volt a későbbi célja. Ugyanez a kérdés a II. r. vádlott esetében, ha látta, hogy az I. r. vádlott kábítószert állít elő a tőle kölcsönkért hétvégi házban, miért nem hagyta el azonnal a helyszínt, miért várt ott még egy órát, de ugyancsak kérdésként vetődik fel az I. r. vádlott vonatkozásában a vádlotti védekezésekhez képest, hogy miért bízott meg egy általa korábban nem is ismert személyben, miért az ő jelenlétében – valamint a tevékenységéről állítólagosan nem is tudó, az ellen tiltakozó főbérelője, a II. r. vádlott előtt – állt neki előállítani a kábítószert.

[33] Mindent egybevetve egyértelműen az állapítható meg, hogy a III. r. vádlottra, az általa szállított, a kábítószer előállításához szükséges szerekre volt szüksége az I. r. és II. r. vádlottnak; a III. r. vádlott érkezésére, az általa szállított anyagokra várt az I. r. és II. r.

vádlott, majd az ő érkezését követően rögtön meg is kezdték az általa hozott alapanyagokból a kábítószer előállítását, mint ahogy erre helyesen a törvényszék is hivatkozott.

[34] Ekként a vádlottak vallomására tényállás nem volt alapítható, egyrészt saját vallomásaikban is ellentmondásba keveredtek, de vallomásaik egymáshoz viszonyítva sem mutattak összhangot, nem beszélve az objektívnek tekinthető lehallgatási anyaggal és a rendőri figyelések, jelentések adataival.

[35] Ki kell térni - hiszen a tényállás részét képezi - a kábítószer hatóanyag tartalmára is. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan amfetamin olaj és egyéb adalék anyagok voltak feltalálhatók a hétvégi házban. A mintavétel a szakma szabályainak megfelelően történt, a szakvéleményből pontosan kimutatható, hogy az adott minták közül melyek tartalmaztak amfetamint, hogyan, milyen számítási módszerrel jutottak el arra a megállapításra a szakértők, hogy a lefoglalt anyagokban az amfetamin a jelentős mennyiség 2300-szorosa volt. Az, hogy a kiskereskedelmi forgalomban az amfetamin a könnyebb kezelhetőség, tárolhatóság érdekében amfetamin-szulfát formájában jelenik meg, nem jelenti azt, hogy csak ebben a formájában tekinthető kábítószernek, kábítószer az amfetamin, akár feldolgozott, akár un. nyers formában jelenik meg. Itt kell megjegyezni azt is, hogy az ítéltábla nem osztotta az igazságügyi vegyész szakértői véleménnyel kapcsolatos védelmi kifogásokat. A szakértő a szakvéleménye kialakításához szükséges szaktudását nem az internetről szerezte, azt hosszas felsőfokú, egyetemi tanulmányok elvégzését követően, eredményes szakvizsgák letételével sajátította el. A szakértő a sérelmezett nyilatkozatában mindössze azt közölte, hogy a kábítószer előállításához szükséges ismeretek az internetről is beszerezhetők. Ennélfogva az ítéltábla az új vegyészszakértői vélemény beszerzésére irányuló indítványt nem találta alaposnak.

[36] Az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége a törvényesen beszerzett bizonyítékokon alapult, a mérlegelő tevékenység menetéről, a rendelkezésre álló bizonyítékok elfogadásának, illetve elvetésének okairól, logikájáról megfelelően számot adott. A bizonyítékértékelő tevékenysége logikai hibáktól mentes, nem tartalmaz téves következtetéseket, megállapításokat, ezért annak támadása az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését vitatja, ezen bizonyítékok átértékelését, és annak felülmérlegelését célozza, amelyre azonban a másodfokú eljárásban lehetőség nincs.

[37] Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b), valamint (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében annyiban egészít ki, illetve pontosít, hogy

- a [7] bekezdésben írt ítélettel elbírált bűncselekmény elkövetési ideje 1995. május 19.
- a [8] bekezdésben írt ítélettel elbíralt bűncselekmény elkövetési ideje: 2000. január 31.
- a [9] bekezdésben írt ítélettel elbíralt bűncselekmény elkövetési ideje: 2001. május.
- a [11] bekezdésben írt ítélettel elbíralt bűncselekmény elkövetési ideje: 2013. november 4.
- a [12] bekezdésben írt ítélettel elbíralt bűncselekmény elkövetési ideje: 2013. január 9.
- a [13] bekezdésben írt ítélettel elbíralt bűncselekmény elkövetési ideje: 2014.
- a [22] bekezdésben a III. r. vádlott az M5 autópályán az M0 érintésével érkezett az M7 autópályára.
- a [23] bekezdésben rögzíti, hogy a NZH-331 forgalmi rendszámú gépjármű Opel Zafira

- a [25] bekezdésben rögzíti, hogy az amfetamin a Btk. 459. § 18. pontja értelmében minősül kábítószernek, miután az 1988. évi 17. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egységes Kábítószer Egyezmény módosításáról és kiegészítéséről szóló, Genfben 1972. március 25-én kelt Jegyzőkönyvvel módosított és kiegészített, az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény mellékletének I. és II. Jegyzékében meghatározott anyag, továbbá - mivel az in dubio pro reo elve alapján a bázisértékhez képest a plusz-mínusz érték közül mindig a mínusz értékkel kell számolni – az amfetamin bázis együttes mennyisége 22.972 gramm, ami a jelentős mennyiség felső határának 2300-szorosa, a különösen jelentős mennyiség alsó határának 230-szorosa.

- a [27] bekezdésben rögzíti, hogy a házkutatásra 2020. június 4. napján került sor.

[38] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[39] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére és a terhükre megállapított bűncselekményeket is törvényesen minősítette, valamint helyes az ahhoz fűzött jogi indoklás is. Az a tényállásból egyértelműen megállapítható, mint ahogy arra az elsőfokú bíróság is hivatkozott, hogy a vádlottak előtt ismert volt tevékenységük célja, ennek érdekében összehangoltan, szándékegységben cselekedtek, azaz társtettesként követték el a bűncselekményt. Az amfetamin-szulfát előállítása a hétfégi házban feltalált eszközöket, az előállítás módszerét, technikáját illetően valamennyiük közreműködését igényelte, függetlenül attól, hogy a tettenéréskor csak a III. r. vádlott tartózkodott a műveleti területen.

[40] Ami az elkövetési stádiumokat illeti, ahogy már fentebb az ítéltábla hivatkozott rá, nem attól válik kábítószerrel az amfetamin olaj, hogy ahhoz akkumulátor kénsavat, illetve koffeint elegyítenek. Az amfetamin un. tiszta formájában is kábítószernek minősül, s ha azt az elkövetők akár ebben a formában, akár feldolgozva kereskedési célra szánják, megvalósítják a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetettének befejezett alakzatát. A 1/2007. BJE határozat IV. pontja, és az erre épült következetes bírói gyakorlat szerint ugyanis a kábítószer kereskedés céljára történő megszerzése, tárolása, kiadagolása, mind-mind mint önálló rész-cselekmény befejezetté teszi a bűncselekményt. A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének jogi indoklását csak annyiban egészíti ki, hogy a vádlottak által megvalósított kábítószer-kereskedelem büntette a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütközik. Szó sem lehetett tehát jelen esetben előkészületről, illetve a Btk. 182.§-ában szabályozott kábítószer készítésének elősegítéséről. Az amfetamin önmagában kábítószernek minősül, jogi megítélésén nem változtat az a tény, hogy annak egy részét még kvázi feldolgozatlan formában, amfetamin olajként foglalták le a hatóságok, nem pedig a kiskereskedelmi forgalomban elterjedt formátumú és összeállítású szerként. A teljes mennyiséget kívánták azonban a vádlottak feldolgozni és piacra dobni, ezt a következtetést a kábítószer kiemelkedően magas, a kábítószeres ügyekben is rendkívül ritka mennyisége adja.

[41] A lőfegyverrel visszaélés büntetettének minősítését is törvényesnek találta az ítéltábla, illetve azzal összefüggésben a Btk. 2. § (1) bekezdésére figyelemmel az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazását, tekintettel arra, hogy az elbíráláskori törvény nem kedvezőbb az I. r. vádlottra nézve. Ennek kapcsán azonban megjegyzi az ítéltábla, a büntető törvény ezen módosítása az I. r. vádlott cselekményének minősítését érdemben nem is befolyásolta.

[42] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket nagyrészt teljeskörűen feltárta, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. További súlyosító körülmény azonban a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága, illetve az I. r. vádlott esetében a kábítószer fogyasztás is. A kábítószer-kereskedelem büntetnének absztrakt, a jogalkotó által meghatározott és a büntetési tételkeretben megjelenő tárgyi súlya nagy, a bűncselekmény öt évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az irányadó középérték az I. r. vádlottnál a halmazatra figyelemmel 15 év, a II. r. és III. r. vádlottaknál 12 év 6 hónap. Kiemelkedő azonban a konkrét tárgyi súly is, a lefoglalt, a vádlottak által kereskedelmi céllal tartott amfetamin bázis együttes mennyisége 22.972 gramm, ami a bűncselekmény ezen minősítését és törvényi fenyegetettségét megalapozó jelentős mennyiség felső határának 2300-szorosa. Emellett az I. r. vádlott esetében nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy az ugyancsak kiemelkedő tárgyi súlyú lőfegyverrel visszaélés mellett lőszerre is kiterjedt jogsértő magatartása, és két ellene folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg bűncselekményeit. A terhére értékelendő az is, hogy nemcsak a hétvégi házában játszott vezető szerepet a kábítószer előállításában, hanem a lakásában is találtak csekély mennyiségű, több fajta kábítószer, illetve a kábítószer adagoláshoz, csomagoláshoz szükséges anyagokat. Ezek a körülmények az I. r. vádlott esetében mindenképpen a büntetés súlyosítása irányába hatottak, mint ahogy a II. r. és III. r. vádlott esetében is a kábítószer kiemelkedő mennyisége ugyancsak az elsőfokon kiszabott büntetés felemelését indokolta. Erre tekintettel az ítéltábla a vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetést megfelelően súlyosította, értékelve az I. r. vádlott büntetett előéletéből és a bűncselekmény elkövetésében tanúsított vezető szerepéből következő fokozott társadalomra veszélyességét, valamint a III. r. vádlottnak az elkövetés során nélkülözhetetlen, a szükséges anyagok leszállításában megnyilvánuló szerepét, megtartva egyben a belső arányosság követelményét is. Nagyobb mérvű súlyosítást a vádlottak esetében kábítószer adott kategórián belül is szokatlanul nagy mennyisége ellenére az indokolta, hogy a lefoglalás folytán a kábítószer nem került ki a kiskereskedelmi forgalomba, ezáltal nem sértette, veszélyeztette közvetlenül a védett jogi tárgyat, a társadalmi egészséget.

[43] A törvényszék az előzetes fogvatartás, illetve a bűnügyi felügyelet beszámítása során irányadó adatokat pontatlanul tüntette fel, illetve ehhez képest nem megfelelően rendelkezett azok beszámításáról az elsőfokú ítéletben, ezért azt az ítéltábla az egyes vádlottak vonatkozásában az iratok alapján megfelelően pótolta. Egyúttal rögzítette a törvényszék ezirányú mulasztása folytán azt is, hogy a beszámításnál 1 nap szabadságvesztésnek 1 nap előzetes fogvatartásban, valamint - a végrehajtási fokozatra figyelemmel - 5 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, míg a beszámítás után fennmaradó tartamot 1 napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[44] Észlelte az ítéltábla, hogy a törvényszék helytelenül rendelkezett a BRFK Bűnjelkezelője által 01000/2480-570/2020.bü. számon bevételezett és a bűnjeljegyzékben 3. és 6. tételszáma alatt kezelt pénzösszegek tekintetében, egyrészt azok összecsomóságát pontatlanul jelölte meg, másrészt nem rendelkezett azok kiadásáról, ezért azt a másodfokú bíróság helyesbítette, illetve pótolta.

[45] Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az eljárás során lefoglalt és a Székesfehérvári Törvényszék 22.B.31/2021. számú iratánál 94. sorszám alatt elhelyezett Terhelt1 névre kiállított több nyelvű irat (International Driving Document), kék-fehér színű tagsági kártya (membership card) és zöld-fehér színű floridai azonosító kártya (identification card) vonatkozásában, ezért az ítéltábla azok lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján Terhelt1 részére kiadni rendelte,

míg a 0045 sorszámú, CD jelölésű kártya lefoglalását megszüntette és az azt kiállító hatóságnak megküldeni rendelte.

[46] A törvényszék elmulasztotta a költségjegyzék pontos vezetését is, ezért az ítéltábla a költségjegyzék, a megállapított, de oda az elsőfokú bíróság által ténylegesen be nem vezetett költségek figyelembevételével megfelelően korrigálta a vádlottakat külön-külön, illetve egyetemlegesen terhelő bünygyi költség viselésére kötelező elsőbírói rendelkezéseket, illetve pótolta annak megállapítását is, hogy a felmerült bünygyi költségből pontosan mekkora összeg marad állam terhén.

[47] A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[48] Fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 18. napján kihirdetett 22.B.31/2021/183. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[49] Az ítéltábla a vádlottak által letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[50] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és az annak okán felmerült bünygyi költségről, hogy a III. r. vádlott a magyar nyelvet nem beszéli, a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

Győr, 2023. július 11.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Dr. Élő András s.k.	Szalai né dr. Joánovits Krisztina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2023. január 18. napján kihirdetett 22.B.31/2021/183. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. július 11.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke